

[Jens Thoff]

Ministeren takkede for den overvældende tilslutning . . . (*Forsvarsministeren* [Enggaard]: Overvejende!) . . . overvejende tilslutning til forslaget. SF sagde nej, hr. Arne Melchior ville løse problemet via færdselsloven, De Radikale havde sammen med Socialdemokratiet store betænkeligheder for så vidt angår politiske ytringer, og et klart flertal kritiserede alle bemyndigelserne. Hvis man kan opfatte det som overvejende tilslutning, må jeg indrømme, at så hører man noget andet end det, jeg gjorde.

Jeg opfattede det, der blev sagt, således, at ministerens lovforslag blev mødt særdeles kritisk af et klart flertal i Folketinget, som finder det uacceptabelt, at ministeren møder op med en stribe bemyndigelser, som ingen aner hvad der er i.

Helen Jørgensen (S):

Først en bemærkning til hr. Sønderby, som tilsyneladende ikke har forstået, at en førstebehandling drejer sig om en principiel drøftelse.

Jeg nævnte de ikkevoldelige aktioner ved Ravnstrup ikke for kvindernes skyld, men for princippet. Og det er en klassisk problemstilling: Skal man rette sig efter de timelige love eller efter de guddommelige, som det f.eks. er beskrevet i den græske tragedie »Antigone«? Og kvinderne valgte altså samvittigheden.

Og til hr. Glønborg vil jeg altså lige gøre opmærksom på, at vi ikke ser spøgelse ved højlys dag. Jeg var på Flyvestation Skrydstrup i går, og dér så jeg ikke spøgelse, men schæferhunde og biler parkeret langt fra bygninger af hensyn til bombefare. Det forstår jeg udmærket godt, og jeg synes, at det var i orden med de sikkerhedsforanstaltninger dér.

Jeg vil sige til forsvarsministeren, at vi står ved, hvad vi sagde før, nemlig at vi vil se positivt på udarbejdelsen af reglerne og på lovforslaget i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsservice.
Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 23/1 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. (Ophævelse af regler om arbejdsmarkedsformidling m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 23/1 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Arbejdsministerens lovforslag om arbejdsmarkedsservice er en underlig fugl. Når man læser lovforslaget igennem, får man umiddelbart det indtryk, at arbejdsministeren havde fået den opfattelse, at bare man ændrer på styringen i en del af arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken, så bliver resultatet også, at man får en bedre arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitisk indsats, men sådan er virkeligheden jo ikke.

Vi i Socialdemokratiet er af den opfattelse, at det ikke har nogen som helst mening at gennemføre store ændringer i styringen i en situation, hvor der ikke er konkrete forslag om udvalget indsats for en aktiv arbejdsmarkedspolitik og en forbedret uddannelsesindsats. Og lad mig føje til: Det er oven i købet på et område, hvor vi i forvejen har et ret velfungerende styringssystem. Det forholder sig jo ikke sådan, at det fungerer dårligt; tværtimod.

Som udgangspunkt må vi prøve at vurdere lovforslaget sådan, at det må være i overensstemmelse med de generelle politiske linier, der

[Bakholdt]

skal anlægges for arbejdsmarkedsområdet for voksen- og efteruddannelsespolitikken. En isoleret behandling af styrings- og organisationsforholdene inden for Arbejdsministeriets ressort er meget vanskelig for ikke at sige umulig, når rammerne for en kommende voksen- og efteruddannelsesreform ikke er fastlagt.

Vi har et stærkt opsplittet system, når det drejer sig om voksen- og efteruddannelsesområdet. Tre ministerier plus amterne er ansvarlige for det, hver på deres område. Arbejdsmarkedsuddannelserne er kun en del, men ganske vist en meget væsentlig del af den samlede uddannelsesjungle, vi har her i landet. Arbejdsministerens forslag, hvis det altså gennemføres, vil meget let kunne bidrage til at cementere den uoverskuelige og stærke opsplitning, vi har på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Man må også derfor stille det spørgsmål, om det er hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at gennemføre en isoleret styringsreform for arbejdsmarkedsuddannelserne og AF-systemet. Det mener vi faktisk ikke det er. Der er meget stor risiko for, at forslaget vil indebære en yderligere opsplitning af den arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske indsats, vi har, og det har vi ikke brug for, en opsplitning, der gælder i forhold til det offentlige og det private arbejdsmarked, f.eks. små og store brancheområder, og det kan gælde betjeningen af de ledige og de beskæftigede, og det kan gælde mellem de almen- og de erhvervsrettede uddannelser.

Der er en lang række andre spørgsmål, der trænger sig på, når dette forslag skal vurderes. For det første: Hvis der f.eks. gennemføres en samlet voksen- og efteruddannelsesreform, vil den så kunne rummes inden for arbejdsmarkedsservicens snævre rammer? Det kan den efter vores opfattelse ikke.

Den anden ting, man kan pege på, er, at den uddannelsesaktivitetsindsats over for unge, hvor det nu specielt overlades til kommuner at iværksætte de forskellige aktiviteter, stiller nogle andre og mere vidtgående krav til styringen, end der er mulighed for i arbejdsministerens forslag. Vi har arbejdstilbudsordningen og uddannelsesstilbudsindsatsen; indhold og indretning fremover vil stille nye krav til styringsstrukturen både centralt og på regionalt niveau, som der på nuværende tidspunkt ikke kan tages højde for. Det må altså være indholdet i den fremtidige arbejdsmarkeds- og uddannelses-

indsats, der skal bestemme rammerne for den styringsstruktur, vi skal have, og ikke omvendt.

Ministeren har vel allerede forstået på det, jeg har sagt, at Socialdemokratiet mener, at det ikke er et godt og velegnet forslag, vi har til behandling. Det, der er brug for, er en langt mere aktiv arbejdsmarkedspolitisk indsats, og i den sammenhæng må der foretages en analyse af behovet for en ny sammenhængende og mere effektiv styring af arbejdsmarkeds- og uddannelsesforanstaltninger, der omfatter samtlige områder.

Til arbejdsministeren vil jeg til sidst sige: Læg forslaget i skuffen. Når der er gennemført en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik, bedre uddannelsespolitik, lad os så se på, hvordan vi får en effektiv styringsstruktur. Det vil da være et perspektiv med fornuft i. En sådan indsats medvirker vi meget gerne til.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det var dog en helt forstemmende ordførertale, der her kom fra Socialdemokratiet. Det var lidt ærgerligt, at man kunne ane en smule surhed. Jeg håber, at vi kan snakke os til rette i udvalgsarbejdet.

I den konservative folketingsgruppe ser vi i hvert fald forslaget til en enstregnet arbejdsmarkedsservice som et meget væsentligt skridt i den rigtige retning, nemlig i retningen af at etablere en organisationsstruktur, som imødekommer de faktiske behov, vi kender på arbejdsmarkedet. Den foreslåede nye struktur lægger op til en langt mere sammenhængende, effektiv og ikke mindst forebyggende indsats via et tæt samspil mellem arbejdsmarkedsuddannelserne og arbejdsformidlingssystemet på alle niveauer.

Der ændres i forslaget ikke ved de centrale opgaver, som fortsat skal være: Overvågning af arbejdsmarkedet, uddannelserne, formidling af kontakt mellem arbejdsgiver og arbejdstager samt information og vejledning af brugerne.

Den nye og koordinerede struktur skal sikre, at vi i langt højere grad bliver i stand til at forudse udviklingen på arbejdsmarkedet. Det er i den forbindelse utrolig vigtigt, at vi bliver bedre til at opfange signaler om nye uddannelses- og kvalifikationsbehov på et langt tidligere tidspunkt. Kun herigennem kan vi tilrettelægge en givtig forebyggende indsats. Netop den forebyggende indsats lægger vi i Det Konservative

[Pia Christmas-Møller]

Folkeparti stor vægt på. Derfor synes vi, det er positivt, at det enstrengede arbejdsmarkedssystem skal orientere sig mod det ordinære arbejdsmarked i større udstrækning, end tilfældet er i dag.

Vi er også godt tilfredse med, at de senere års decentralisering af den arbejdsmarkedspolitiske indsats videreføres. Det er jo på det lokale og regionale niveau, man har de bedste forudsætninger for at vide, hvor der med størst udbytte skal sættes ind for at imødegå strukturproblemerne.

Vi er altså meget positive over for forslaget og anbefaler en konstruktiv udvalgsbehandling. Også en opfordring til Socialdemokratiet vil jeg komme med. Jeg håber, I vil være med på en konstruktiv facon; det nytter ikke noget, at I sætter jer hen i hjørnet af lutter surhed. Der er behov for, at vi får kigget på disse strukturproblemer.

Det andet forslag, som vi behandler samtidig her, er en konsekvensændring. Det eneste nye er, at man opretter et særligt råd for arbejdsløshedsforsikringen. I forbindelse med hele denne omlægning af strukturen nedlægges Landsarbejdsnævnet, og et nyt arbejdsmarkedsråd etableres, men det nye arbejdsmarkedsråd skal ikke som det gamle beskæftige sig med arbejdsløshedsforsikringssspørgsmål. Til gengæld oprettes et nyt råd, som skal behandle arbejdsløshedsforsikringens mange delelementer. Det er vi meget tilfredse med, og vi er meget tilfredse med, at de selvstændige erhvervsdrivendes a-kasser bliver repræsenteret her. Det har vi savnet i en række år. Lovgivningen på området for selvstændige erhvervsdrivende er meget kompliceret og relevant ikke kun for de selvstændige, men så sandelig også for mange lønmodtagerkasser. Deres synspunkter og erfaringer er vigtige, for at vi kan få en sammenhængende politik og forvaltning af reglerne på dette område. Så jeg synes, det er rigtig konstruktivt, at man nu får inddraget de selvstændige i arbejdet.

Formanden:

Så har jeg igen lejlighed til at foreslå medlemmerne at læse forretningsordenens § 26, hvor der står, at man ikke må tiltale medlemmerne direkte. Det gælder også grupperne – partigrupperne.

Helge Sander (V):

Lovforslaget om arbejdsmarkedsservice indeholder nogle spændende nydannelser omkring styringen af arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsuddannelserne. Jeg selv og sikkert mange andre har tit hørt om, hvor svært det er for de forskellige offentlige systemer at arbejde mere effektivt sammen. Det gælder også, når der er tale om arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsuddannelserne både på det centrale og på det lokale plan. Venstre betragter lovforslaget her som et godt initiativ for at få ændret disse forhold.

Hvis lovforslaget vedtages, vil det være muligt helt præcist at pege på, hvem der er ansvarlig, hvis det nødvendige samarbejde mellem disse to systemer ikke fungerer ordentligt.

Noget af det, der tiltaler os mest, er, at man søger at nedbringe antallet af råd og udvalg. Der er f.eks. ingen grund til, at man i hvert amt eller region både har et arbejdsmarkedsnævn og et særligt udvalg, som beskæftiger sig med uddannelse af langtidsledige. De to udvalg lægges sammen, og det synes vi er vældig fint.

Det fremgår også, for så vidt angår de mange paritetiske udvalg, som er etableret inden for de forskellige brancheområder – arbejdsministeren taler vist om, at der er omkring 70 – at man lægger op til en forenkling, dvs. færre udvalg, som både kan tilrettelægge nogle bedre og nogle bredere uddannelser.

Et af de spændende nye tiltag er en regional uddannelsespulje, som de regionale arbejdsmarkedsråd kan købe kurser for. I den relation vil jeg allerede nu gerne sige, at Venstre lægger meget vægt på den decentralisering, som ligger bag ønsket om at afsætte en vis del af uddannelsesbevillingerne til de regionale råds disposition. Der kan for disse penge købes uddannelse, som lokalområdet har særligt behov for, og kurserne kan frekventeres både af ansatte og ledige. Via denne pulje er vi også sikre på, at der bliver en tættere forbindelse mellem arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken.

Som udgangspunkt synes vi også i forlængelse heraf, at det lyder ganske tiltalende, at denne pulje skal udgøre 10 pct. – i hvert fald efterhånden. Det gør det også særdeles relevant at få præciseret arbejdsdelingen mellem det regionale arbejdsmarkedsråd og de forskellige uddannelsessteder.

[Helge Sander]

Alt i alt synes vi, at der er en række både spændende og meget tiltalende nye ting i dette, der er blevet kaldt arbejdsmarkedets grundlov, og Venstre er meget positiv over for dette forslag. Til gengæld må vi sige, at det overrasker os, ja, det skuffer os, at Socialdemokratiet i den grad var negativ og næsten ikke kunne se spor positivt i lovforslaget.

Jeg vil i lighed med den konservative ordfører blot håbe på, at den socialdemokratiske ordfører har en dårlig dag, således at vi alligevel, når vi kommer i gang med udvalgsbehandlingen, vil nå frem til et tilfredsstillende resultat. Jeg skal sluttelig her give Venstres tilslutning ikke alene til nr. L 69, men også til nr. L 70, som vi behandler sammen med det første.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har det sådan med forslaget, at jeg synes, at jeg kan genkende det. Vi har før haft diskussioner i retning af det, der nu er forelagt os. Jeg synes i grunden ikke, at det er så galt endda. Det er umuligt at kommentere hver enkelt af de mange dele, der er i det, og jeg skal indledningsvis sige, at vi principielt ikke har spor imod, at vi får et enstrengt arbejdsmarkedssystem. Det trænger vi faktisk til, fordi det er svært at overskue, hvad der ligger på hele området. Men så må jeg også sige, at arbejdsmarkedsservicen ikke må udsultes, som arbejdsformidlingen er blevet det de seneste år, såfremt arbejdsministeren vil have dette til at virke efter hensigten i al fald, for ellers bliver det hele ikke til noget, der bliver bedre.

I SF er vi tilhængere af, at de regionale centre og også de lokale får tillagt mere kompetence, men der må skabes nogle helt klare regler for, hvor kompetencen skal ligge, og hvad der skal gives kompetence til. Det fremgår ikke helt klart af forslaget. Som bekendt er vi i SF betragtelig skeptiske over for at give bemyndigelseslove, da de indimellem bliver brugt til det modsatte af, hvad de er givet til.

I SF frygter vi, når kommunerne og uddannelsessiden kun får tilforordnede og ikke medlemmer i AM-styrelsen, at det er udtryk for, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO fortsat skal kunne forhindre utraditionelle tiltag for kommunal beskæftigelse og på uddannelsesområdet. I dagens Danmark er der faktisk noget, der hedder det alternative arbejdsmarked, der trænger til at blive anerkendt og udbygget. Me-

ningen med at give kommunerne formidlingsret m.v. var ikke, at de ikke skulle være med dér, hvor arbejdsmarkedstiltagene blev taget. I SF synes vi, at hele det alternative arbejdsmarked skal tages højtideligt. På den måde får vi jo så faktisk også sat en stopper for det faktum, at en masse kulturelt arbejde her i landet foretages af folk på dagpenge eller bistandshjælp. Det har vi ikke noget imod, men vi har noget imod, at de rent faktisk kriminaliseres, som reglerne er i dag. Den debat vil vi godt have taget ind her under det forslag, vi her behandler.

Jeg frygter også, at langtidsledige, bistandsmodtagere og revalidender, som der jo skal tages hånd om, vil blive sorteper ved tildelingen af puljebeløb. I alt fald fremgår det ikke med vægt i forslaget, at der her er et hensyn, der skal tages. Når kommunerne så ikke har stemmeret nogen steder, kan jeg jo se, at jeg faktisk har lidt at have min frygt i.

Det er ikke så tit, jeg er enig med Georg Poulsen fra Dansk Metal, men jeg er enig med ham i hans kritik af hele UTB-ordningen. Det må være på sin plads at sige noget om det på nuværende tidspunkt. UTB-ordningen er indgået i et forlig mellem regeringen og Socialdemokratiet. Jeg må sige, at det er ærgerligt, at det blev et dårligt forlig, fordi det ikke fik de midler, det faktisk skulle have. Det ved jeg godt ikke er Socialdemokratiets skyld, så det er ikke dér, jeg klandrer nogen, men de, der sidder på pengekassen, har altså ikke villet give de penge, som er en naturlig forudsætning for, at UTB-ordningen kan komme til at virke efter hensigten. Jeg ved godt, at den skal revideres her i 1992, men jeg synes, det skal siges allerede nu, at der trænges vældigt til ændringer. Det er helt klart utilfredsstillende i øvrigt, at alle, der ikke er Socialdemokrater, ikke har noget som helst at skulle have sagt i den sag om UTB-forliget. Det håber jeg sandelig da at der er andre partier der bemærker at der trænges til, at andre også kan få et ben til jorden i hele diskussionen omkring UTB. Såfremt intentionen i dette forslag skal opfyldes, kan det ikke lade sig gøre, hvis der ikke er vilje til at sætte fornødne midler af hertil, og mig bekendt er der ikke afsat en eneste krone. Der er kun tale om at lave om på organisationen af arbejdsmarkedet.

I SF vil vi arbejde grundigt og omhyggeligt med dette forslag i udvalget ud fra den betragtning, at der må ændringer til, så kommunerne

[LIII Gyldenkilde]

og uddannelsesinstitutionerne i det mindste bliver indplaceret, hvor de hører hjemme. Det synes vi er vigtigt. De er kun med på en sideplads i det, der her er foreslået. Et enstrengt arbejdsmarkedssystem kan være en god idé, men ikke hvis det hviler på en virkelighed fra industrialiseringens tidsalder. Der findes andre end LO og DA, der i dag har betydning på arbejdsmarkedet.

Så skal jeg sige om lovforslag nr. L 70, som jo er en konsekvens af lovforslag nr. L 69 om den enstrengede arbejdsmarkedsservice, at konsekvensændringen bl.a. er, at der foreslås oprettelse af et nyt organ, Rådet for Arbejdsløshedsforsikring, som skal afløse Landsarbejdsnævnet. I SF er vi ikke interesseret i forringelser på dette område, og umiddelbart er det jo en forringelse, at Landsarbejdsnævnet ikke får samme muligheder, som de har haft tidligere. Jeg skal spørge ministeren i denne forbindelse: Er der noget, der overhovedet hindrer – jeg kan nemlig ikke se ud af forslagene, at der kan være tale om gengangere her – at man både kan sidde i styrelsen og det ene eller andet sted inden for dette område? For hvis man kan det, er der jo ikke tale om nogen forringelse, men det kan jeg ikke umiddelbart se ud af lovforslagene om man kan eller man ikke kan. Det synes jeg er lidt vigtigt for at finde ud af, hvor stor forringelsen er i det, der kaldes konsekvensændringsforslaget.

Som allerede sagt vil SF arbejde aktivt og positivt med i udvalgsarbejdet. Vi synes i grunden ikke, at det, man har tænkt sig, er så galt, men bliver der ikke givet muligheder for, at vi kan få lavet nogle bedre uddannelsesstilbud og omskolingstilbud end det, der i dag er tilfældet, ser vi ikke rigtig nogen grund til at lave en stor omorganisering. Det er så op til ministeren, om der nu skal skabes et flertal for det.

Niels Højland (FP):

Det er klart, at Fremskridtspartiet vil se positivt på forslaget, for det nuværende system, som det er opbygget i dag, er tungt og uoverskueligt. Det er klart, at vi i Fremskridtspartiet kunne ønske os flere forenklinger og måske mere privatisering. Man kan godt se ud af forslaget, at arbejdsministeren har forhandlet og diskuteret problemerne i det med andre, og at der er kommet et kompromis ud af det. Det er ikke i sig selv altid godt med kompromiser, men det er

klart, man kan være nødt til det, og en arbejdsministers fornemste opgave er selvfølgelig også at diskutere problemerne med andre.

I udvalgsarbejdet vil Fremskridtspartiet forsøge at forbedre forslaget på visse områder, så vi med god samvittighed kan stemme for det ved tredjebehandlingen. Lovforslag nr. L 70 er selvfølgelig en nødvendig følgelovgivning af lovforslag nr. L 69, og vi vil som sagt arbejde for, at disse forslag kan vedtages, måske med nogle ændringer.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne på CD's vegne sige til ministeren, at vi er da enige i alle de ord, der beskriver formålet med dette lovforslag. Det siger jo egentlig ikke så lidt, for der er mange ord, må man sige.

Vi ønsker også en koordineret, en forstærket og forebyggende indsats. Vi mener også, det er vigtigt at øge fleksibilitets- og kvalifikationsniveauet i arbejdsstyrken. Det er helt rigtigt, at der er et stigende behov for tilpasning mellem de kvalifikationer, som arbejdsstyrken nu har, og dem, der efterspørges på virksomhederne. Jo mere man kan gøre for at få samordnet disse ting, for at få defineret behovene og for at målrette indsatsen efter disse behov, for at tage hurtigt oversblik over situationen, jo bedre er det da. Så kan man se, hvilke udviklingsmuligheder der er nu, hvad vi skal gøre og justere og være fleksible over for osv. Jo mere man kan gøre for at få et sådant system, jo bedre er det da.

Jeg ved ikke, om det er det enstrengede system, som her er skitseret, og som er meget svært at overskue for mig som ny ordfører på området. Jeg ved ikke, om det er det, der er vejen. Vi afviser ikke, at det er det, minister, men det er meget svært at overskue, i hvor høj grad man opretter nye udvalg for dem, man nedlægger, hvad der i virkeligheden bare er sådan lidt flytten om på tingene, og hvad der er virkelig det, der er helt essentielt for at nå disse mål. Det synes jeg er meget svært at overskue.

Men lad os se på selve formålet under udvalgsbehandlingen. Er det det, der skal til? Vi vil gerne være positive, men er nok, i hvert fald i dag, lidt skeptiske over for, om det er denne manøvre, vi har mest brug for lige nu, om det er det, der trænger sig allermost på på arbejdsmarkedet, og om det er dette system, vi skal have. I

[Mimi Jakobsen]

øvrigt vil jeg sige, at vi også vil være meget lydhøre under udvalgsbehandlingen for, hvad arbejdsmarkedets parter i bredere forstand melder på disse områder.

Så vi skal såmænd ikke stille os hindrende i vejen. Men det kræver altså, at man først og fremmest forstår, hvad det drejer sig om. Det vil jeg så gerne slå ørerne ud og prøve at finde ud af under udvalgsarbejdet.

Her kunne man måske også spare lidt på de mange ord og prøve at konkretisere lidt mere under udvalgsarbejdet, hvad det egentlig er, der sker med dette lovforslag. Det ville jeg gerne se en tegning af eller et eller andet af under udvalgsbearbejdelsen.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan sådan set tilslutte mig det, den tidligere ordfører, fru Mimi Jakobsen, har sagt.

Jeg vil gerne korrigere fru Mimi Jakobsen på et enkelt punkt. Fru Mimi Jakobsen er jo ikke ny ordfører på dette område, idet både fru Mimi Jakobsen og jeg har haft den fornøjelse sammen at være arbejdsmarkedspolitiske ordførere på et tidligere tidspunkt af vores tilværelse. Ja, for fru Mimi Jakobsens vedkommende i en lidt yngre del af hendes tilværelse end for min, men trods alt i samme periode tidsmæssigt set.

Jeg vil så godt føje til det, fru Mimi Jakobsen sagde om de mange ord, og om man måske kunne stille det lidt anderledes op, at jeg synes, man mangler de 5-6 formål, man sådan set skulle tilgodese med dette lovforslag.

Nu har jeg med vilje ikke taget lovforslaget med herop for at læse op hverken af ministertalen eller bemærkningerne, fordi det vil være relativt nemt at gøre det på en sådan måde, at det måske ville virke lidt groft over for dem, der har arbejdet med tingene. Jeg tror alligevel, at man må sige, at ordene har fået lov måske at drive værket lidt mere end præcist at sige, hvad det er, man vil opnå.

Jeg er godt klar over, at arbejdsministeren naturligvis kan sige, at det er det og det og det. Men jeg synes, det havde været en stor fordel, hvis man havde skrevet det direkte i arbejdsministerens fremsættelsestale eller et andet sted.

Så vil jeg også kort kommentere det, fru Mimi Jakobsen sagde, at man kan spørge sig selv, om det er dét, der presser sig mest på i øjeblikket. Jeg vil da i hvert fald for min del sige, at det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter er med i

det, og at man prøver på at se, hvordan de stiller sig til det. Jeg har forstået, at der i hvert fald er nogen skepsis nogle steder.

Jeg lægger egentlig mere vægt på, om man gennemfører andre dele inden for arbejdsministerens område, f.eks. lovforslag nr. L 18 og nogle af de forslag, vi tidligere har diskuteret, som virkelig vil indebære nogle strukturændringer, hvis de bliver gennemført under den ene eller anden form, mens jeg har mere svært ved at se, om dette faktisk vil føre til strukturændringer.

I lighed med fru Mimi Jakobsen vil vi da også godt deltage i drøftelserne. Men jeg vil give prioritet til de andre områder, som ligger i Arbejdsmarkedsudvalget på nuværende tidspunkt. Jeg tror, de vil spille en større rolle, når vi skal diskutere arbejdsløshedsproblemer, end dette lovforslag vil gøre.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om det ikke kunne være klogt at diskutere det sammen med ATB- og UTB-diskussionen, som vi skal have på et eller andet tidspunkt. Så vidt jeg kan se, kan det minde en lille smule om det, fru Lilli Gyldenkilde sagde. Om den ATB- og UTB-ordning, som jeg selv som regeringsmedlem har været med til med stor fornøjelse, kan man vel sige, at der er nogle problemer i den, og at der har været nogle problemer om opfølgningen af den. Det er et spørgsmål, om man i virkeligheden skulle prøve at kigge på dette forslag i sammenhæng med det. Så kunne det også godt være, vi kunne gå lidt mere konkret til værks og få et lidt stærkere overblik over, hvad det egentlig er, lovforslaget vil indebære.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne foreslå, at vi laver det lille tankeeksperiment og forestiller os, at vi slet ikke havde nogen traditioner for offentlige aktiviteter over for arbejdsmarkedet, men skulle bygge et system op med det formål at yde den mest effektive indsats for, at ethvert nyttigt arbejde altid kunne blive udført af mennesker med den nødvendige uddannelse, og at alle mennesker, der melder sig på arbejdsmarkedet, kan få noget fornuftigt at lave. I den situation er jeg overbevist om, at vi ikke ville lave systemet, som vi har det nu, men at det system, som arbejdsministeren har beskrevet i de fremsatte lovforslag, ville være en ganske fornuftig model at give sig til at arbejde for. Hermed være ikke sagt, at alt

[Glønborg]

det, vi har lavet hidindtil, ikke har været klogt; vi har såmænd bestræbt os på hele vejen igenem at opfylde det smukke formål, som jeg har stillet op her, men vi må bare konstatere, at der er blevet hugget en hæl og klippet en tå, og der er blevet sat en lap på hist og her, og så står man en gang imellem i den situation, hvor man siger: Har vi nu ikke fået det lavet lidt for kinesi-sk og lidt for indviklet, så det må være på tide, at vi nu tager en kulegravning af systemet?

Jeg er helt enig i det, som hr. Bakholt sagde, at med et nyt system løser vi jo ikke den egentlige opgave, men på den anden side vil jeg sige, at et nyt system kan være et bedre redskab til at løse de nødvendige opgaver. Jeg ser i det nye system, som arbejdsministeren her har beskrevet, et redskab, som jeg tror vi skal gøre os den ulejlighed at skifte til.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Flere ordførere har været inde på, at det kan være svært at få overblik over det samlede projekt, og det har jeg den største forståelse for. Det er fuldstændig korrekt, at der er brugt mange ord til at beskrive de enkelte elementer i forslaget, og der er jo virkelig mange elementer i forslaget. Jeg har været så uforsigtig på et tidspunkt at betegne det som arbejdsmarkedspolitikens nye grundlov. Det er nok lige flot nok, men det indeholder faktisk bestemmelser om de instrumenter, hvormed vi skal føre arbejdsmarkedspolitikken. Da der er ganske mange af sådanne instrumenter, må det nødvendigvis blive et ganske omfattende projekt, men det kan da også siges med færre ord. Jeg vil godt forsøge at skitsere nu rimelig kort tre punkter, som jeg selv personligt lægger overordentlig stor vægt på, når jeg skal vurdere det, vi her lægger frem for Folketinget.

Jeg ønsker for det første et helhedssyn på arbejdsmarkedspolitik og uddannelse. Efter min bedste opfattelse er uddannelse en så væsentlig faktor i arbejdsmarkedspolitikken, at det ikke er muligt at adskille disse to ting, ja, det er måske den væsentligste faktor. Det ligger der i forslaget her. Det bliver en enstregen service, som omfatter både formidlingsdel og uddannelsesdel, og det er jeg helt overbevist om er det rigtige princip.

For det andet er der et påtrængende behov for forenkling. Jeg tror, det var hr. Glønborg, der gjorde opmærksom på, at det hele jo har

udviklet sig i årenes løb, der er blevet sat lap på lap, og indimellem kunne det være ganske nyttigt at starte fuldstændig forfra og sige: Hvis vi skulle det, hvordan ville systemet så være? For her kan jeg sige, at hvis jeg skulle starte fuldstændig forfra, er jeg ikke helt sikker på, at det præcis ville være denne model her; for vi er alligevel lidt afhængige af den tradition, vi har haft. Men altså det andet punkt er et behov for forenkling og et behov for at få et system, som kan indrette sig, efterhånden som arbejdsmarkedet og samfundet ændrer sig, og efterhånden som erhvervsstrukturen ændrer sig. Det ligger også i forslaget her.

Det tredje er intentioner om at lægge mere kompetence ud til de enkelte regioner. Jeg har den opfattelse, at hvis der hurtigt og effektivt skal sættes ind, f.eks. hvis der er optræk til flaskehalsproblemer, sker det bedst, mest effektivt og hurtigst, hvis man regionalt eller lokalt kan træffe beslutninger og gennemføre disse beslutninger her og nu.

Disse tre spørgsmål er for mig de helt afgørende, når jeg skal vurdere vores forslag om den enstrengede arbejdsmarkedsservice. Så er der ordførere, der har sagt – jeg tror, det fortrinsvis var Socialdemokratiet – at det her jo kun er instrumenterne, hvad med indholdet? Det her har ikke så forfærdelig meget med indholdet at gøre, det er instrumenterne, vi forsøger at skabe. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at hvis man ikke har de rigtige instrumenter, så kan man komme ganske gruelig galt af sted, selv om man faktisk har det rigtige indhold.

Hr. Bakholt var meget negativ, synes jeg, efter min bedste overbevisning også unødvendig negativ. Jeg mener ikke, at hr. Bakholt med et særlig åbent sind havde læst forslaget og sat sig ind i dets intentioner. Han betegnede det som en underlig fugl, tror jeg, det var. Jeg kan sige, at det hverken er fugl eller fisk. Det er nogle arbejdsmarkedspolitiske instrumenter, og så skal vi hverken sammenligne med det ene eller det andet fænomen i dyreverdenen.

Der er en spredning af kompetence, siger hr. Bakholt. Ja, det er rigtigt, vi flytter kompetence ud til regionerne.

Vi har i dag en uddannelsesjungle, siger hr. Bakholt. Jamen forsøget her er netop gjort, for at man regionalt kan danne sig et overblik. Vi skal være varsomme med at styre for meget med hensyn til disse uddannelser. Men det har

[Arbejdsministeren]

klart været mit formål med forslaget her, at hvad enten der er tale om en virksomhed eller der er tale om en uddannelsessøgende eller en arbejdssøgende, så skal man kunne henvende sig ét sted og få en totalløsning på sit problem. Det mener jeg ganske afgjort ligger i den regionale model, hvor vi ser formidlingsdel og uddannelsesdel under ét.

Jeg vil gerne invitere Socialdemokratiet, jeg vil gerne anmode Socialdemokratiet om at gå positivt ind i arbejdet, når vi nu skal i gang i Arbejdsmarkedsudvalget. Der er andre gode mennesker, der har beskæftiget sig særdeles seriøst med forslaget i forberedelsesfasen – og her tænker jeg ikke kun på embedsmændene i ministeriet – der har været et omfattende forberedelsesarbejde sammen med parterne på arbejdsmarkedet.

Det er i øvrigt også svar på et spørgsmål, der er stillet af andre ordførere om, hvordan parterne har været impliceret i det. Jeg tror, det var i februar måned 1990, altså for et år siden, jeg gav bolden op til parterne på arbejdsmarkedet, og så har der i øvrigt været intense drøftelser med DA og LO lige indtil det tidspunkt, hvor forslaget var klart til at sende ud til høring.

Det har været særdeles grundige drøftelser. Det er sådan, at hver eneste bestemmelse, vil jeg vove at påstå, har været taget op, har været gennemanalyseret, har været røntgenfotograferet. Man er nået til enighed, og så har man puttet det ned i det samlede kompleks igen. Der har været tale om et særdeles grundigt forberedelsesarbejde.

Jeg kan da også sige, at vi sidder med et høringssvar fra Landsarbejdsnævnet og fra Uddannelsesrådet, som naturligvis vil blive stillet til Arbejdsmarkedsudvalgets rådighed. Jeg vil gerne citere de allerførste linjer fra dette høringssvar:

»Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet kan tilslutte sig lovforslagets hovedsigte: at sikre en bedre samordning af arbejdsformidlings-systemet og AMU-systemet.

Den foreslåede omlægning af styringsstrukturen inden for Arbejdsministeriets område med etablering af et centralt arbejdsmarkedsråd med overordnet styringsmæssigt ansvar og 14 regionale arbejdsmarkedsråd kan være en hensigtsmæssig model til styring og koordinering af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i samspil med et fortsat fagligt selvstyre inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.«

Så kommer der en række forbehold. Nogle af disse forbehold er indarbejdet i det endelige forslag, som er fremsat, andre har vi af forskellige grunde ikke ment at kunne tage hensyn til. Men alt i alt ligger der altså et meget positivt høringssvar fra arbejdsmarkedets parter, som jo er repræsenteret både i Landsarbejdsnævnet og i Uddannelsesrådet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at den ene side efterfølgende har været ude med nogle lidt mere negative synspunkter. Jeg kan give den oplysning, at jeg har planlagt at afholde et møde med Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet med henblik på at få de sidste misforståelser ryddet af vejen.

Jeg synes altså, for lige at konkludere med hensyn til Socialdemokratiet, at indgangsvinklen var overdrevent negativ, og jeg håber, at det vil ændre sig under arbejdet i Arbejdsmarkedsudvalget.

Fru Lilli Gyldenkilde var ikke så negativt indstillet som Socialdemokratiet. Hun brugte formuleringen: Det er ikke så galt endda. For en jyde er det et udtryk for, at det næsten ikke kan være bedre. Sådan vil jeg dog ikke helt opfatte fru Lilli Gyldenkildes udtalelser.

Fru Lilli Gyldenkilde rejste en række spørgsmål, og nogle af dem skal jeg lige kommentere, men ellers må vi vende tilbage til dem i de fortsatte drøftelser. Jeg anser det i alt fald ikke for udelukket, at der kan slås bro mellem regeringen og SF vedrørende dette forslag.

Fru Lilli Gyldenkilde var meget positiv over for, at der blev mere regional kompetence. Det er jeg enig i.

Fru Lilli Gyldenkilde ønskede en mere klar beskrivelse af kompetencen. Hvis der er behov for det, så er vi villige til at kigge på det.

Og så siger fru Lilli Gyldenkilde, at hun ønsker en stærkere repræsentation af kommuner og amter. Det er jo sådan, at i det centrale arbejdsmarkedsråd er kommunerne og amterne tilfornind, hvorimod de er regulære medlemmer af det regionale arbejdsmarkedsråd.

Jeg vil meget gerne understrege, at vi ikke kan føre regional arbejdsmarkedspolitik uden om amter og kommuner. Vi kan heller ikke gøre det uden at tage hensyn til de specielle grupper, fru Lilli Gyldenkilde omtalte, hvor man måske kunne operere med begrebet »det alternative arbejdsmarked«. Jeg synes bestemt, vi skal dyrke denne problemstilling under udvalgsbehandlingen.

[Arbejdsministeren]

Jeg er helt enig i, at vi ikke mere lever i industrialiseringens tidsalder, og jeg mener i øvrigt i allerhøjeste grad, at lovforslaget er et udtryk for, at vi i det danske samfund er på vej mod en mere fleksibel struktur, og det giver sig altså også udtryk i lovforslaget, som det ligger her.

Jeg har ikke til hensigt at forringe arbejdet omkring arbejdsløshedsproblemerne. Der bliver nedsat dette specielle udvalg til afløsning af Landsarbejdsnævnets Arbejdsudvalg. Vi har sammen med parterne haft nogle drøftelser om, hvad der hører hjemme det ene sted, og hvad der hører hjemme det andet sted. Der vil være fuldstændig åbnet op for, at man i det centrale arbejdsmarkedsråd kan tage spørgsmål op omkring arbejdsløshedsforsikringen, hvis der er et arbejdsmarkedspolitisk perspektiv i det, hvori jeg ikke mener, at de mere tekniske spørgsmål hører hjemme i det centrale arbejdsmarkedsråd.

Personsammensætningen synes jeg også vi skal vende tilbage til under udvalgsarbejdet, det er jeg i hvert fald meget åben over for.

Med hensyn til hr. Niels Højland fra Fremskridtspartiet noterede jeg mig, at Fremskridtspartiet var positivt over for hovedtankerne i forslaget. Man konstaterede, at der er tale om en forenkling i forhold til det nuværende system, men man kunne godt have ønsket fra Fremskridtspartiets side en yderligere forenkling, end der er lagt op til i forslaget.

Jeg kan da godt røbe, at det ville jeg såmænd ikke være særlig fremmed over for, men jeg har følt det nødvendigt at tage vidtgående hensyn til de ønsker, parterne har fremført under det forberedende arbejde. Derfor står jeg fuldt ud bag det forslag, der ligger her nu, men man kunne godt forestille sig en endnu mere enkel struktur.

Forslaget er i øvrigt indrettet sådan, at hvis vi kan tale os til rette om det regeringen eller ministeren og parterne imellem, ja så er der mulighed for, at man kommer frem til en yderligere forenkling, uden at man skal til at lave selve lovforslaget om.

Over for fru Mimi Jakobsen og fru Lone Dybkjær – som jeg forstod var både nye ordførere og veteraner inden for området – takker og kvitterer jeg for de positive ord, der kom om forslaget. Jeg mener, begge ordførere gav udtryk for, at der var behov for, at man analyserede en række spørgsmål under udvalgsarbejdet. Det er klart, at det er vi meget indstillet på.

Begge ordførere var også, så vidt jeg opfattede det, inde på spørgsmålet: Jamen er det det mest centrale lige nu? Jeg tror, det var fru Lone Dybkjær, der sagde, at Det Radikale Venstre er mere optaget af aktiveringspakken, altså lovforslag nr. L 18. Jeg kan da sige, at jeg også er meget optaget af aktiveringspakken, og vi har absolut til hensigt at sætte gang i forhandlingerne om dette. Men det skal i øvrigt ikke forhindre, at man gennemfører et fornuftigt forslag, hvad jeg mener dette er.

Hr. Glønborg roste forslaget – jeg er lige ved at sige mere, end jeg selv ville skrive under på.

Jeg har kommenteret, at hr. Glønborg sagde, at hvis vi skulle starte forfra, var det nok forslagens model, vi ville lægge frem. Det kan vi jo ikke vide, for vi starter jo ikke forfra, og vi kan ikke uden videre løsrive os fra det system, som vi alle har levet os ind i.

Dette er efter min bedste overbevisning et lovforslag, som modsvarer de krav, samfundet må stille til vores arbejdsmarkedets politiske instrumenter i 1991 og årene fremefter. Derfor håber jeg på – jeg er også overbevist om, at det vil kunne lade sig gøre – at det vil være muligt for os, inden vi tager på sommerferie, at få vedtaget dette lovforslag, når vi nu for alvor får taget hul på de enkelte problemstillinger i Arbejdsmarkedsudvalget.

Bakholt (S):

Jeg har først lyst til at sige til den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, at det ikke er udtryk for surhed fra vores side, når vi kritiserer forslaget. Jeg var endda overordentlig konstruktiv. Fru Pia Christmas-Møller sagde, at hun håbede, Socialdemokratiet ville være konstruktiv i den kommende debat. Det var jeg. Jeg sluttede nemlig af med at sige – nu vil jeg godt citere:

Det, der er brug for, er en langt større arbejdsmarkedspolitisk indsats. I den sammenhæng må der foretages en analyse af behovet for en ny, sammenhængende og mere effektiv styring af arbejdsmarkedet og uddannelsesforanstaltninger, der omfatter samtlige områder.

Altså det, vi meget gerne vil, er, at vi starter i den rigtige ende, og det er at diskutere arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken indhold, og hvad det er, vi sætter i gang. Og når vi har fastlagt det, så kan man begynde at overveje, hvad det er for styringsinstrumenter, vi

[Bakholt]

skal bruge, og ikke starte på det andet, for det løser i sig selv ikke nogen problemer. Det er det, jeg gerne vil have pointeret.

Og så har jeg lyst til at sige til arbejdsministeren, der betragter mig som negativ – ja, nu er jeg jo lidt hårdhudet, og jeg tager mig ikke så meget af, hvad arbejdsministeren siger – at det, vi prøver på at give udtryk for, netop er det, som arbejdsministeren siger var den første forudsætning for at fremsætte dette, det, han gerne ville opnå, nemlig et helhedssyn på arbejdsmarkedsuddannelsespolitikken.

Men det, arbejdsministeren tager fat på her, er kun en del af det, det må arbejdsministeren erkende. Det er en meget lille del af det. Der foregår jo mange ting på det arbejdsmarkedspolitiske område og ikke mindst på det uddannelsespolitiske område, som ligger langt uden for det lovforslags rammer, vi nu arbejder med.

Der er tale om en opsplitning af tingene specielt på uddannelsessiden, som vi kan komme til at cementere, hvis vi vedtager dette lovforslag uden at få ordentlig styr på det.

Og så vil jeg sige om al den meget pæne snak om regionalisering, at jeg ikke kan se, at der bliver mere regionalisering, hvis dette lovforslag gennemføres. Jeg kan heller ikke se, at det regionale arbejdsmarkedsråd får nogen som helst kompetence, der ligger ud over den, det nuværende arbejdsmarkedsnævn har. Det er et rådgivende organ, ikke meget andet.

Der er igen her en lang række problemer, spørgsmål om kompetencefordeling på det centrale niveau og det regionale niveau, som heller ikke er løst med forslaget.

Men én gang til: Lad os starte med at få en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik. Lad os starte med at få gennemført nogle reformer på voksenuddannelsesområdet. Og når det er fastlagt, så kan vi prøve at se, hvad det er for et styringsinstrument, vi så skal bruge. Det er ikke at være negativ. Det er at være konstruktiv, hr. arbejdsminister.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at arbejdsministeren går på talerstolen og siger noget pænt om de forskellige kritikpunkter og spørgsmålstegn, man har sat ved dette forslag. Det er jo al ære og respekt værd.

Jeg var også forholdsvis positiv, og når jeg siger forholdsvis, så er det, fordi jeg mener det.

Godt nok er jeg jyde, men jeg er ikke nordjyde, så man kan ikke helt regne med, at vi mener det samme. Underdrivelserne betyder mere på nordjysk, end de gør på østjysk. Det er mere for, at træerne ikke skal vokse ind i himlen, at jeg føler, det er nødvendigt at sige dette.

Jeg er enig med hr. Bakholt i, at hvis vi ikke får klarere regler om kompetencen – hvor den skal ligge, og hvad den skal omhandle – end det, der ligger i forslaget, så er det svært at sige andet end, at så kan vi lige så godt lade det være, som det er i dag.

Men jeg synes alligevel, at jeg læser intentionerne i forslaget således, at der menes noget andet med det. Jeg har valgt at opfatte det positivt, fordi der har været et pres udefra for at få mere kompetence lagt ud, så man fik bedre muligheder for at opbygge nogle ting. Det har ikke mindst været begrundet i, at man også fik UTB-forliget at sidde og pusle med ude i arbejdsmarkedsnævnene.

Det giver nogle problemer, hvor jeg da ikke vil undlade at tage et enkelt op, nemlig at hvis man generelt afsætter for få penge og lægger kompetencen til fordeling af pengene ud regionalt, så kan man få slagsmålet regionalt i stedet for at lade det stå, og bebrejde dem, det vitterlig skulle bebrejdes, nemlig dem, der har sat for få midler af til det.

Det er sådan nogle diskussioner, jeg synes vi er nødt til at tage i den her forbindelse, for der er sat for få midler af bl.a. til UTB-ordningen. Jeg ved, at man i Ålborg står med 2.500 mennesker, som skal have et uddannelsesstilbud, og der er ikke flere penge, de har opbrugt deres pulje. De har 500, der skyder over fra sidste år til i år. Jeg er ikke helt klar over, om de skal lægges oven i de 2.500, eller om de er med, men det er også ligegyldigt. Problemet er stort nok i forvejen.

Jeg vil godt pointere én gang til, at det ikke kan nytte noget, hvis man lægger det ud med henblik på, at slagsmålene skal foregå et andet sted, for det er herinde, slagsmålet om midlerne skal foregå. Fordelingen af midlerne skal vel også ske herinde. Og kriterierne for, hvordan puljerne skal fordeles, må også fastlægges herinde. Men så synes jeg selvfølgelig, at det er op til de lokale behov, hvad man sætter i gang.

Det må ikke være sådan, at man får afsat alt for få midler, og så står man pludselig med 2.500 mennesker, som man ikke aner hvad man

[Lilli Gyldenkilde]

skal stille op med. Men det vender vi tilbage til i udvalget i forbindelse med forslaget her, men også i anden forbindelse.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg ved ikke, hvorfor fru Lilli Gyldenkilde følte anledning til at hævde, at hun ikke er nordjyde. Jeg er fuldstændig klar over, at fru Lilli Gyldenkilde er østjyde, og derfor lagde jeg heller ikke så meget i formuleringen, at dette ikke er helt galt, som jeg ville have gjort, hvis fru Lilli Gyldenkilde havde været vestjyde. Vestjyder kender jeg altså langt bedre end nordjyder, men i øvrigt er nordjyder sikkert fremragende mennesker alligevel.

Ellers har jeg kun bemærkninger til hr. Bakholt, som er inde på den gamle, endeløse diskussion: Hvad kom egentlig først – ægget eller hønen? Er det instrumenterne, vi skal koncentrere os om, eller er det indholdet, vi skal koncentrere os om? Jamen vi skal da koncentrere os om begge dele.

Vi lægger i allerhøjeste grad fra regeringens side op til at få skabt flere uddannelsespladser. Vi har inviteret Socialdemokratiet til forhandlinger herom adskillige gange. Vi har haft firepartsdrøftelser, vi har haft politiske drøftelser. Vi skal mødes med socialdemokratiske forhandlere igen på onsdag. Vi gør, hvad vi overhovedet kan for også at få Socialdemokratiet med i en større uddannelsesindsats i det danske samfund, og jeg håber da meget på, at det lykkes.

Altså, hvad er en kop kaffe værd uden en kop eller et krus til at have kaffen i? Det er meget besværligt. Vi kan altså heller ikke føre politik, uden at vi har instrumenter til at føre politikken med.

Når hr. Bakholt får lejlighed til at sætte sig ind i de bemærkninger, vi kommer med, og i de svar, vi kommer med under udvalgsbehandlingen, så tror jeg på – jeg håber i hvert fald på det – at humøret vil stige, og at der vil være mulighed for, at vi kan få vedtaget dette med socialdemokratisk tilslutning, inden vi når til sommer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Arbejdsmiljøfondet).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 23/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Taanquist (S):**

Vi kan stort set tilslutte os lovforslaget. Vi har et lille forbehold, vi skal se på under udvalgsbehandlingen: om der nu også kan findes en praktisk måde, to organisationer kan dele en bestyrelsespost på. Men hvis der kan det, har vi ikke de store bekymringer på det område.

Jeg skal ikke undlade at nævne, at jeg har bidt mærke i, at der vedrørende den forhøjelse, som også foreslås, af tilskuddet til Arbejdsmiljøfondet på 5 mio. kr. står i fremsættelsestalen, at det er til delvis kompensation for prisudviklingen osv. Vi skal også rode lidt i, hvad det betyder, hvorfor det kun er en delvis kompensation, for selvfølgelig burde de have fuld kompensation. Vi vil godt se, om det er et led i regeringens generelle nedprioritering af arbejdsmiljøet.

Per Tærshøj (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig det lovforslag, der ligger. Det drejer sig, som det er alle bekendt, om en ændring af Arbejdsmiljøfondet, og udvidelsen af bestyrelsen til syv medlemmer kan vi også godt acceptere.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er andre, der gerne ville have været med i bestyrelsen. Jeg har forstået på arbejdsministeren og på andre, at nu er man altså blevet enige om, at der kun skal være syv, og det har man så at rette sig